

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. — Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG, Republika Austrii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawy połączone C-214/12 P, C-215/12 P i C-223/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Pomoc państwa — Pomoc uznana za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem — Pomoc przyznana grupie Grazer Wechselseitige (GRAWE) podczas prywatyzacji Bank Burgenland AG — Ustalenie ceny rynkowej — Procedura przetargowa — Niedozwolone warunki niemające wpływu na najwyższą ofertę — Tak zwane kryterium „prywatnego sprzedawcy” — Rozróżnienie obowiązków ciężących na państwie wykonującym prerogatywy władzy publicznej i na państwie działającym w charakterze akcjonariusza — Przeinaczenie dowodów — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 367/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Land Burgenland (przedstawiciele: U. Soltész, P. Melcher i A. Egger, Rechtsanwälte), Grazer Wechselseitige Versicherung AG (przedstawiciel: H. Wollmann, Rechtsanwalt), Republika Austrii (przedstawiciele: C. Pesendorfer i J. Bauer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, V. Kreuzsitz i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), Republika Austrii, Land Burgenland

Interwenient popierający żądania Landu Burgenland i Republiki Austrii: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: K. Petersen oraz T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawach połączonych T-268/08 i T-281/08 Land Burgenland i Austria przeciwko Komisji, którym to wyrokiem Sąd oddalił skargi mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/719/WE z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Austrię na prywatyzację Banku Burgenland (Dz.U. L 239, s. 32) — Naruszenie prawa Unii, a w szczególności art. 107 ust. 1 TFUE — Błędna ocena odpowiedzialności na wypadek niewypłacalności („Ausfallhaftung”) ciężącej na Land Burgenland na rzecz Banku Burgenland

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) Land Burgenland, Grazer Wechselseitige Versicherung AG i Republika Austrii zostają obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 30.6.2012.
Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken — Niemcy) — Lokman Emrek przeciwko Vladowi Sabranovicowi

(Sprawa C-218/12) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 15 ust. 1 lit. c) — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawieranych z udziałem konsumentów — Ewentualne ograniczenie tej jurysdykcji do umów zawieranych na odległość — Związek przyczynowy pomiędzy działalnością gospodarczą lub zawodową kierowaną do państwa miejsca zamieszkania konsumenta za pośrednictwem Internetu a zawarciem umowy)

(2013/C 367/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Saarbrücken

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lokman Emrek

Strona pozwana: Vlado Sabranovic

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Saarbrücken — Wykładnia art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawieranych z udziałem konsumentów — Sytuacja, w której przedsiębiorca posiada stronę internetową „skierowaną” do innego państwa członkowskiego, gdzie konsument ma swoje miejsce zamieszkania — Konieczność istnienia związku przyczynowego pomiędzy tą działalnością a zawarciem umowy przez konsumenta — Ewentualne ograniczenie jurysdykcji w sprawach dotyczących umów zawieranych z udziałem konsumentów do umów zawieranych na odległość

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on istnienia związku przyczynowego między środkiem wykorzystanym dla skierowania działalności gospodarczej bądź zawodowej do państwa członkowskiego miejsca zamieszkania konsumenta, mianowicie stroną internetową, a zawarciem umowy z tym konsumentem. Istnienie takiego związku przyczynowego stanowi jednakże wskazówkę co do istnienia związku pomiędzy umową a taką działalnością.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 11.8.2012.